

POLICY OCH RIKTLINJER

Policy för ansvarsfullt företagande i garantigivningen

Beslutsinstans:	Styrelsen
Beslutad:	2018-09-27
Dokumentägare:	Peter Tuving
Giltig fr o m:	2018-10-01

Policy

EKN ska främja ansvarsfullt företagande i exportaffärer och i investeringar. EKN ska i all verksamhet ta hänsyn till miljö, mänskliga rättigheter och arbetsförhållanden. Vidare ska EKN främja hållbar långivning till fattiga länder, samt motverka korruption och skatteflykt¹.

Riktlinjer

- EKN ska medverka till affärer med ansvarsfull hantering av miljö och sociala förhållanden, utan korruption och som inte försvårar fattiga länders sociala och ekonomiska utveckling. EKN ska avstå från att medverka i affärer där förhållandena inte är acceptabla och där EKN inte kan påverka situationen till det bättre, eller om för EKN nödvändig information inte erhålls eller förväntas erhållas.
- EKN ska följa principerna i FN:s Global Compact, OECD:s riktlinjer för multinationella företag samt FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter. EKN ska genomföra åtgärder som bidrar till Sveriges miljö kvalitetsmål samt ha en restriktiv hållning i affärer med hög klimatpåverkan. EKN ska sträva efter att affärsportföljen bidrar till uppfyllandet av FN:s globala hållbarhetsmål, *Agenda 2030*.
- EKN ska bedriva ett nära samarbete med kunder för att informera om principerna ovan samt säkerställa att de tillämpas i kundernas verksamhet. EKN ska också föra en löpande dialog med Utrikesdepartementet, svenska myndigheter, andra länders exportkreditinstitut och andra intressenter om ansvarsfullt företagande i syfte att dela erfarenheter, få en fördjupad förståelse för hur andra arbetar inom området och samverka för en hållbar global utveckling.
- EKN ska regelbundet följa upp arbetet med ett ansvarsfullt företagande. Resultaten ska kommuniceras såväl externt som internt.

¹ EKN vägleds av OECD:s definitioner

Miljö, mänskliga rättigheter och arbetsförhållanden

EKN:s riktlinjer för miljö, mänskliga rättigheter och arbetsförhållanden är grundade på OECD:s rekommendation om gemensamma förhållningssätt för miljö och social hänsyn vid statsstödda exportkrediter, de så kallade "Common Approaches" samt FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter.

EKN bedömer risken för, samt möjligheten att motverka, eventuell negativ effekt på miljö, mänskliga rättigheter och arbetsförhållanden där den exporterade varan eller tjänsten ska användas, hos köparföretaget samt i dess omgivning. Vid affärer med hög risk för negativ påverkan gör EKN en granskning och vid behov uppföljning under affärens löptid enligt särskilda riktlinjer. Omfattning och utformning av granskningen anpassas till finansieringens storlek, nivån på identifierade riskfaktorer och EKN:s möjlighet att påverka situationen. I större projekt-relaterade affärer använder EKN IFC Performance Standards samt Världsbankens och IFC:s riktlinjer för miljö, hälsa och säkerhet för att utvärdera vad som anses vara acceptabel påverkan. I fall där IFC Performance Standards inte ger vägledning utvecklar EKN egna riktlinjer. Sådana riktlinjer bygger på internationell expertis inom området.

Med miljöpåverkan avses bland annat påverkan på klimat, luft, vatten, mark, resursförbrukning, biologisk mångfald, känsliga natur- och kulturområden och miljöeffekternas påverkan på människor och samhällen.

EKN strävar efter att ta hänsyn till alla mänskliga rättigheter. Särskild vikt läggs vid de rättigheter som har en koppling till affärsverksamhetens påverkan på dess omgivning. Det gäller till exempel företags påverkan på hälsa och säkerhet i närområdet, folkmflyttningar, ursprungsbefolkning, kulturområden samt friheten på nätet. Vid affärer i konflikttrabbade områden samt i länder och branscher med hög risk för brott mot mänskliga rättigheter gör EKN en granskning av affärens roll i relation till de identifierade riskfaktorerna.

Arbetsförhållanden i köparföretaget bedöms främst genom risk för barnarbete, tvångsarbete, diskriminering, hälsa och säkerhet samt rätten till föreningsfrihet och kollektiva förhandlingar.

Korruption

EKN:s riktlinjer för antikorruption är grundade på OECD:s rekommendation om korruption vid statsstödda exportkrediter samt svensk lagstiftning.

Svensk mutbrottslagstiftning ska följas i EKN:s affärer. Den som ansöker om en garanti måste intyga att mutor inte lämnats i affären, samt informera om ersättningar till agenter. EKN har system för identifiering av affärer med risk för korruption. I affärer med förhöjd risk för korruption gör EKN en granskning. I affärer där exportören är garantitagare kan EKN komma att förklara garantin för icke bindande

om exportören av domstol befunnits skyldig till mutbrott. Oavsett om exportören är garantitagare eller inte kommer EKN, för det fall skadeersättning betalats ut, kräva ersättning från exportören på motsvarande belopp jämte ersättning för eventuella övriga kostnader och utgifter EKN kan haft till följd av att exportören gjort sig skyldig till mutbrott. Företrädare från EKN har löpande kontakt med åklagare från riksenheten mot korruption i syfte att ta del av uppdateringar inom området.

Om det framkommer anledning att misstänka att det kan ha förekommit mutor eller annan otillbörlig förmån i en affär som inkommit till EKN informeras åklagare om misstankarna. Ansökan förklaras vilande i avvaktan på åklagares beslut alternativt avslås.

EKN avstår från affärer där uppenbart korrupta strukturer har gett köparföretaget tydliga fördelar gentemot konkurrenter.

Skatteflykt

EKN:s riktlinjer för motverkande av skatteflykt är grundade på OECD:s Transfer Pricing Guidelines samt svensk lagstiftning.

EKN har system för identifiering av affärer med risk för skatteflykt. EKN medverkar inte i transaktioner eller affärer vars enda eller huvudsakliga syfte är att undkomma eller reducera skatt. I affärer med förhöjd risk för skatteflykt gör EKN en granskning med fokus på exportörens hantering av skattefrågor.

EKN agerar med god marginal i relation till risk för att part inte uppfyller EKN:s krav. Avstyrkan ska ske i affärer där EKN:s slutsats, utifrån diskussioner med exportören, är att det föreligger hög risk att exportören inte uppfyller EKN:s krav.

Hållbar långivning

EKN:s riktlinjer för hållbar långivning är grundade på OECD:s principer och riktlinjer för att främja hållbar långivning vid statsstödda exportkrediter till låginkomstländer. I OECD-överenskommelsen stipuleras att medlemmarna i sin lån- och garantigivning ska iaktta principer för långsiktigt hållbar långivning. Detta innebär att EKN tar hänsyn till de eventuella restriktioner avseende upplåningens koncessionalitet som låginkomstlandet ifråga har kommit överens om med IMF och/eller Världsbanken. Transaktionerna ska också bedömas vara produktiva och bidra till landets sociala och ekonomiska utveckling för att EKN ska kunna stödja dem. Policyn omfattar den garantigivning som ökar låginkomstlandets statliga skuldsättning, direkt eller indirekt.